

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Marie Žiškové a JUDr. Josefa Baxy v právní věci žalobce **Bingo Rozmarýn, a. s.**, se sídlem Žerotínovo nám. 1/2, Brno, zastoupeného Mgr. Richardem Langem, advokátem se sídlem Dvořákova 14, Brno, proti žalovanému **Magistrátu města Brna**, se sídlem Malinovského nám. 3, Brno, o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 28. 8. 2009, č. j. MMB/0186061/2009, a ze dne 16. 9. 2009, č. j. MMB/0186038/2009, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 11. 12. 2009, č. j. 29 Ca 215/2009 - 40,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou kasační stížností se stěžovatel (dále též „žalobce“) domáhal zrušení shora uvedeného pravomocného usnesení, kterým krajský soud jeho žalobu odmítl. V odůvodnění usnesení soud uvedl, že žalobce se žalobou domáhal zrušení v záhlaví označených rozhodnutí žalovaného, kterými bylo v prvním případě přerušeno řízení o nařízení odstranění informačního a reklamního zařízení podle § 64 odst. 1 písm. e) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve druhém případě přerušeno řízení ve věci žalobcova návrhu na dodatečné povolení umístění informačního a reklamního zařízení dle § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu.

Krajský soud vycházel z § 46 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s. ř. s.), podle něhož soud odmítne usnesením návrh, jestliže je návrh nepřipustný. Zdůraznil, že rozhodnutí o přerušení řízení je vyloučeno ve shodě s § 70 písm. c) s. ř. s. ze soudního přezkumu, neboť se jedná o rozhodnutí, jímž se toliko upravuje vedení řízení před správním orgánem. Odkázal přitom na judikaturu Nejvyššího správního soudu (rozsudek ze dne 30. 4. 2008, č. j. 3 As 64/2007 - 62).

Žalobce podal proti tomuto usnesení kasační stížnost, ve které navrhl jeho zrušení; kasační stížností brojil pouze proti postupu správního orgánu. Podrobně v ní zrekapituloval průběh správního řízení a setrval na závěru, že tento postup byl nesprávný, řízení dle jeho názoru nemělo být přerušováno. Navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení krajského soudu zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení. Navrhl současně, aby byl této kasační stížnosti přiznán odkladný účinek.

Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti zdůraznil, že kasační stížnost směřuje celým svým obsahem pouze do důvodů dle § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s., aniž by stěžovatel jakkoli zpochybnil důvody pro odmítnutí žaloby soudem. V ostatním se ztotožnil se závěry vyslovenými krajským soudem v napadeném usnesení.

Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval otázkou, zda jsou splněny podmínky řízení; dospěl-li by k závěru, že tomu tak není, byl by dán důvod k odmítnutí kasační stížnosti.

Podle ustanovení § 104 odst. 4 s. ř. s. není kasační stížnost přípustná, opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 s. ř. s. Je-li kasační stížností napadeno usnesení o odmítnutí žaloby, přicházejí pro stěžovatele v úvahu z povahy věci pouze kasační důvody dle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., spočívající v tvrzené nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí návrhu, přičemž pod tento důvod spadá také případ, kdy vada řízení před soudem měla nebo mohla mít za následek vydání nezákonného rozhodnutí o odmítnutí návrhu, a dále dle písm. c) uvedeného ustanovení, spočívající v tvrzené zmatečnosti řízení před soudem (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 4. 2005, č. j. 3 Azs 33/2004 - 98, rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz).

Stěžovatel v kasační stížnosti obsáhle popsal průběh správního řízení, vedeného, dle jeho označení, stavebním úřadem Brno – Vinohrady; zdůraznil, že žádost o dodatečné povolení stavby doručil k rukám starosty městské části Brno - Vinohrady, doručení bylo proto účinné. K zahájení řízení o jeho návrhu došlo tedy již 27. 5. 2009 a nikoli až dnem 29. 6. 2009, jak tvrdí žalovaný. Správní orgán pochybil, jestliže řízení přerušil; měl je totiž zastavit. Postup správních orgánů v řízeních o odstranění stavby i o návrhu na dodatečné povolení stavby byl nezákonný, žalobce proto tento důvod podřadil pod § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Právě pro vadný postup správních orgánů navrhl, aby Nejvyšší správní soud zrušil usnesení krajského soudu o odmítnutí žaloby. V žádné ze svých výtek však neuvedl jediný důvod, mířící do nesprávnosti odmítnutí žaloby krajským soudem či jiné zmatečnosti řízení před ním.

Nejvyšší správní soud zdůrazňuje, že odmítl-li krajský soud žalobu jako nepřipustný návrh, znamená to, že se vlastním jádrem věci vůbec nezabýval, odmítl žalobu pro zákonnou překážku. Z povahy dané věci proto plyne, že kasačními důvody může žalobce brojit pouze proti nezákonnosti takového postupu krajského soudu; jinými slovy, žalobce musí uvést důvody, pro které, dle jeho názoru, nebyl krajský soud oprávněn žalobu odmítnout, ale měl se jejím obsahem meritorně zabývat. To však žalobce neučinil. Kasační stížnost stěžovatel podal pouze z důvodu vady řízení před správními orgány dle § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s.; žádná z jeho kasačních výtek nemíří do nezákonnosti rozhodnutí krajského soudu, vedoucí k odmítnutí žaloby, nemíří ani do zmatečného řízení před soudem. Za těchto okolností nelze podřadit stěžovatelem tvrzené stížnostní důvody, s ohledem na jejich obsah, pod přípustný důvod uvedený v ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. - uváděné důvody nenapadají nezákonnost rozhodnutí o odmítnutí návrhu.

Nebylo-li tedy krajským soudem rozhodováno ve věci samé, ale žaloba byla odmítnuta podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s, nemohl se ani Nejvyšší správní soud v řízení o kasační stížnosti zabývat stěžovatelem uplatněným stížnostním důvodem podle § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s. (srov. např. rozsudek ze dne 22. 1. 2004, č. j. 5 Azs 43/2003 - 38, publ. pod č. 524/2005 Sb. NSS).

Protože se podaná kasační stížnost opírá jen o jiné důvody než předpokládá zákon, nezbylo soudu než ji podle § 104 odst. 4 ve spojení s § 46 odst. 1 písm. d) a § 120 s. ř. s. odmítnout.

Vzhledem k bezodkladnosti rozhodnutí o kasační stížnosti, nerozhodoval Nejvyšší správní soud zvláště o žalobcově návrhu na přiznání odkladného účinku této kasační stížnosti.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s., podle kterých nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. května 2010

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu